

[Erik B. Smith]

rømme, at man havde taget fejl, og at man ville ophæve § 37, stk. 4.

Det ser tilsyneladende ikke ud til, at det vil lykkes for os. Vi må afvente ministerens udspil under udvalgsarbejdet, der naturligt nok hurtigt vil hæfte ministerens eget udspil på området på. Så må vi se, om vi på den måde opnår et rimeligt resultat for denne gruppe.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan da starte med at sige til hr. Erik B. Smith, at dette ikke er et spørgsmål om at finde en grimasse, der kan passe. Det er et spørgsmål om, som jeg har givet udtryk for i min svartale, at regeringen står fast på selve grundprincippet, men er indstillet på at gennemføre de nødvendige justeringer, for at der ikke bliver tale om ydelser, der er for lave og for lave i forhold til, hvad der egentlig har været hensigten. Man er selvfølgelig – og det er jo i enhver diskussion om bilstandsloven et problem – nødsaget til at fastslå, at der er tale om et skønsprincip, og i det øjeblik man gennemfører de foranstaltninger, som jeg har lagt op til i dag, indfører vi retsprincippet på flere områder i bilstandslovsregie.

Det får vi nok en spændende diskussion om til den tid, men det er jo i virkeligheden det, der sker, og derfor kan jeg bekræfte over for hr. Erik B. Smith, for at der ikke skal være nogen tvivl, at det første forslag består i at indføre som et princip i bilstandsloven, at man, hvis man, før man bliver kontanthjælpsmodtager, har haft en indkomst, der er over § 43-niveauet, ikke i bilstandslovsammenhæng kan få en ydelse, der er lavere end § 43-niveauet. Det er altså en egentlig retsbestemt ydelse, der hermed bliver tale om. Når det drejer sig om boligudgiften, bryder vi jo med noget væsentligt i skønsprincippet i bilstandsloven, men vi sikrer et minimumsniveau, og i det øjeblik der bliver tale om at fastsætte den huslejeudgift, man selv skal betale, til 25 pct. af underholdsbeløbet både for ægtepar og for enlige, vil det i forhold til den praksis, der følges i en række kommuner, blive en forbedring for enlige, som kan blive på op til 300 kr. om måneden, alt afhængig af huslejens størrelse naturligvis. Det er retsprincippet, der hermed indbygges med de forslag, vi lægger op til.

Så siger hr. Erik B. Smith, at der er himmelen til forskel, når vi sammenligner med førtidspensionsreformen. Tja, det kan hr. Erik B. Smith tro på indtil videre, men jeg vil foreslå, at man prøver at få beregningerne i udvalget. Jeg tror, hr. Erik B. Smith vil blive overrasket. For når jeg vover at påstå, at en § 37, stk. 4-hjælp efter de principper, jeg har ridset op her, stort set er på niveau med førtidspensionsniveauet, er der taget hensyn til, at pensionisterne får boligydelse, og at de får varmhjælp. Det, man ikke skal glemme i denne sammenhæng, er, at de 25 pct. af underholdsbeløbet, som man selv skal dække, ikke bare er den egentlige huslejeudgift, men i realiteten også er lys og varme, hvad mange kommuner administrerer ud fra på nuværende tidspunkt.

Når man følger debatten, får man indtryk af, at de 43.000, som er gået på § 37, stk. 4-hjælpen pr. juni, har foretaget et vældigt dyk. For en ordens skyld vil jeg bare sige, at det ikke er tilfældet. Der er tale om f.eks. en række unge efter ungdomscirkulæret, som nok overflyttes på § 37, stk. 4, men som i virkeligheden ikke går ned i ydelse. Det er heller ikke sådan, at alle de, der er gået ned i ydelse, har fået den maksimale sats efter § 37, stk. 2, altså op til loftet. Der er mange varianter inden for det område, vi taler om her.

I øvrigt er jeg glad for, at hr. Tinning til trods for mange armbevægelser og mange falbelader alligevel nær frem til at bekræfte, at de tal, jeg har lagt frem her i dag, faktisk er rigtige tal. Det er jeg meget taknemlig for.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg vil spørge socialministeren, om han kan oplyse os om, hvad det forslag, han opererer med, vil koste. Ministeren siger, det i det store og hele ligger på det niveau, hvor det hele tiden har befundet sig. Det kan jeg ikke lade være at sammenholde med en redogørelse, socialudvalget har fået, dateret den 4. februar 1983, om udviklingen i udgifter til forbigående hjælp efter bilstandslovens § 37 og § 40, stk. 1, i perioden 1977–81, for hvilken vi har det sidst tilgængelige tal. Der er udbetalt pr. familie pr. konteringsmåned i 1978 1.717 kr., i 1979 1.673 kr., i 1980 1.757 kr. og i 1981 1.757 kr. Der er altså ikke no-